

TRIUMF PO OSMI LETECH

ARMÁDNÍM SPORTOVCEM ROKU JE PODRUHÉ
V KARIÉŘE KAJAKÁŘ JOSEF DOSTÁL

NA ARMÁDNÍ TRŮN USEDL KAJAKÁŘ JOSEF DOSTÁL!

Prestížní anketu Armádní sportovec roku ovládl kajakář Josef Dostál. V pomyslné bitvě olympijských šampionů z Paříže předčil kanoistu Martina Fuksu, loňského vítěze. Rozhodlo o tom hlasování trenérů, funkcionářů a odborníků z řad Armádního sportovního centra Dukla. Na třetím místě skončila bronzová olympijská medailistka v oštěpu Nikola Ogrodníková.

V osmadvacetileté historii ankety usedl Dostál na duklácký trůn podruhé. Poprvé si ovací užíval před osmi lety, kdy si z olympijských her v Riu přivezl stříbro a bronz. Trenérem roku se stal jeho kouč Pavel Davídek.

Ve 31 letech prožil Dostál životní sezonu. Na olympiádě si na kilometrové trati dojel pro vysněné zlato, titul získal i na mistrovství světa na neolympijské pětistovce. V mixu ještě se snoubenkou Anežkou Paloudovou vybojoval bronz. „Trošku mě mrzí, že se nedělovala dvě první místa. Rád bych tu stál společně s Martinem Fuksou. I on by si to zasloužil,“ řekl s upřímností na pódiu.

Poté dokonce předvedl i své hudební schopnosti, s kytarou zaplněnému sálu zazpíval píseň Bon soir, mademoiselle Paris od skupiny Olympic.

Stejně starý Fuksa rovněž dosáhl na kariérní vrchol. Olympijské finále zvládl málo vídaným způsobem start – cíl, do bohaté medailové sbírky přidal i stříbro a dva bronz z ME a MS.

V nejlepší šestici se dále objevili oštěpařský mistr Evropy Jakub Vadlejš, parašutista Hynek Tábor (vicemistr světa v přesnosti přistání) a vodní slalomářka Martina Satková, která obsadila 2. místo v celkovém hodnocení Světového poháru mezi kanoistkami.

Na slavnostním vyhlášení v Domě armády získal ocenění pro nejlepšího juniora cyklista Kryštof Bažant, vicemistr Evropy v cross country a bronzový z cyklokrosového mistrovství světa. Malým kolektivem roku se stali veslaři Miroslav Vraštil s Jiřím Šimánkem, šestá nejlepší posádka v kategorii lehkých dvojskifů na olympijských hrách v Paříži.

Cenu UNIASK získal Vlach, loučily se legendy

Rovněž se předávaly ceny v kategoriích Unie armádních sportovních klubů (UNIASK). Tu hlavní převzal sedmadvacetiletý moderní pětibojař Martin Vlach, osmý muž z letošního mistrovství světa.

Velký aplaus si vysloužili také sportovci loučící se s aktivní kariérou – atleti Pavel Maslák, Vítězslav Veselý a veslaři Miroslav Vraštil s Jiřím Šimánkem.

Za skvěle odvedenou trenérskou práci se děkovalo Liboru Capalinimu (moderní pětiboj) a Rudolfu Černému (atletika).

Pochvala za reprezentaci

Jménem ministryně obrany Jany Černochové pozdravil přítomné Lubor Koudelka, vrchní ředitel sekce vyzbrojování a akvizic MO. V projevu sportovcům ASC poděkoval hlavně za příkladnou reprezentaci na olympijských hrách v Paříži. „Přiznejme si, že čest České republiky zachraňovali právě dukláci. Za medaile tímto

Josef Dostál oslnil publikum i s kytarou.

Podplukovník Radek Jančík, zástupce ředitele ASC Dukla, děkuje za úspěšnou činnost trenérovi Rudolfu Černému, Pavlu Maslákovu a Vítězslavu Veselému.

PŘEHLED VÍTĚZŮ

1996 – Miroslav Šimek (vodní slalom), 1997 – Tomáš Dvořák (atletika), 1998 – Kateřina Neumannová (lyžování), 1999 – Tomáš Dvořák (atletika), 2000 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom), 2001 – Tomáš Dvořák (atletika), 2002 – Aleš Valenta (akrobatické lyžování), 2003 – Štěpánka Hilgertová (vodní slalom), 2004 – Roman Šebrle (atletika), 2005 – Kateřina Neumannová (lyžování), 2006 – Kateřina Neumannová (lyžování), 2007 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení), 2008 – Barbora Špotáková (atletika), 2009 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení), 2010 – Martina Sáblíková (rychlolobruslení), 2011 – Jaroslav Kulhavý (cyklistika), 2012 – Barbora Špotáková (atletika), 2013 – Zuzana Hejnová (atletika), 2014 – Eva Samková (snowboarding), 2015 – Zuzana Hejnová (atletika), 2016 – Josef Dostál (kanoistika), 2017 – Ondřej Synek (veslování), 2018 – Ester Ledecká (snowboarding), 2019 – Eva Samková (snowboarding), 2020 – anketa se neuskutečnila (COVID-19), 2021 – David Kostecký (sportovní střelba), 2022 – Ester Ledecká (snowboarding a lyžování), 2023 – Martin Fuksa (rychllostní kanoistika), 2024 – Josef Dostál (rychllostní kanoistika)

speciálně děkuji kanoistům Martinu Fuksovi, Josefu Dostálovi a oštěpaře Nikole Ogrodníkové. Za hrdinu považuji i oštěpaře Jakuba Vadlejcha, jemuž k cennému kovu scházela jen trocha pomyslného štěstí. Mé poděkování však patří všem olympionikům. Nikdo z vás nám neudělal ostudu. Naopak jste světu ukázali, že s armádními sportovci se musí počítat.“ Neopomněl zmínit ani úspěšné parašutisty. „I jejich sbírka medailí z mistrovství světa

a Světových pohárů je obdivuhodná. Tento náročný sport má k armádním dovednostem opravdu velmi blízko,“ poznamenal Koudelka s hrdostí. Povedený večer zpestřily písně známé šansoniérky Renaty Drössler, akci moderoval Miroslav Lenc.

Text: Pavel Král, foto: CPA

VÝSLEDKY – 28. ROČNÍK

Armádní sportovec roku 2024: 1. Josef Dostál (rychllostní kanoistika) 245 bodů, 2. Martin Fuksa (rychllostní kanoistika) 230, 3. Nikola Ogrodníková (atletika) 196, 4. Jakub Vadlejch (atletika) 179, 5. Hynek Tábor (parašutismus) 73, 6. Martina Satková (vodní slalom) 56

Junior roku: Kryštof Bažant (cyklistika)

Trenér roku: Pavel Davídek (rychllostní kanoistika)

Malý kolektiv roku: 1. Jiří Šimánek, Miroslav Vraštil (veslování), 2. Bonifác Hájek, Petr Chládek, Miloslav Kříž, Ondřej Žák, Oldřich Šorf, Jiří Gečnuk (parašutismus), 3. Denis Rugovac, Jan Voneš (cyklistika Praha)

Unie armádních sportovních klubů: sportovec: Martin Vlach (moderní pětiboj), trenér: Zdeněk Nosek (Dukla Brno), junioři: Kryštof Friedl, Jan Pořízek, David Peterka (Dukla Brno)

Sportovec AČR: nrtm. Vojtěch Neumann (vojenský pětiboj a skialpinismus)

„BYL TO ROK SNŮ,“

ŘEKL VÍTĚZ A DĚKOVAL DUKLE

Na hrách v Paříži získal jedenatřicetiletý kajakář Josef Dostál už pátou olympijskou medaili, ale poprvé se radoval ze zlata, když ovládl závod na 1 000 metrů. Životní sezonu pak doplnil ještě zlatem a bronzem na světovém šampionátu v uzbeckém Samarkandu. Ve středu 30. října se stal podruhé vítězem prestižní ankety Armádní sportovec roku.

„Byl to rok snů. Nejen po sportovní stránce, ale celkově i v mém životě. Vše se povedlo na vodě i lidsky, přítelkyně Anežka (Paloudová) se stala mou snoubenkou a před námi je svatba. Obávám se, že něco podobného zopakovat bude nesmírně těžké,“ poznamenal při rozhovoru s novináři Josef Dostál, který se stal Armádním sportovcem roku podruhé. Předtím se radoval v roce 2016.

Zlata z Paříže si cení nesmírně. „To, že jsem vyhrál, je pro mě splnění takového životního snu. Když se koukám na ten závod a slyším komentář Tomáše Budky, tak mi přebíhá mráz po zádech. Jestli to mají tak trochu i příznivci, že to vyvolává dobrý pocit, nějaký pocit štěstí, tak za to jsem ohromně rád a za to bych všem chtěl poděkovat,“ řekl Dostál.

Za úspěchy prý stojí ale celý tým, trenéři a zázemí na Dukle. „Trenéři si mě vyhlédli v roce

Se snoubenkou Anežkou Paloudovou

2010 a Karel Leština mě dovedl ke čtyřem olympijským medailím. Já ale cítil, že potřebuji nějakou změnu. Ta přišla s trenérem Pavlem Davidkem v roce 2022 a na Dukle mi dali důvěru, i když se první mistrovství světa nepovedlo. Vytřvali jsme, snažili se nastartovat moje tělo, aby bylo připravené na olympijské hry a to se zdařilo. Vytvořili jsme

spolupracující dvojici, snažili se vše povýšit na co nejvyšší úroveň. Ale tento úspěch není výdobytkem posledního roku, ale díky Dukle,“ zdůraznil Josef Dostál.

Kamna se budou hodit

Poukázal i na spolupráci s Martinem Fuksou a celým jeho týmem. „Převzali jsme nějaké věci, a i proto mě mrzí, že tu nemohla být dvě první místa,“ sdělil vítěz ankety, který si odnesl i cenu – krbová kamna značky Haas + Sohn. „Rozhodně je užiji. S Anežkou jezdíme často k jejím rodičům a tam se na náš vejimek hodí. Snad to stihneme nainstalovat do Vánoc a ohřejeme si na nich svařák,“ usmíval se jedenatřicetiletý šampion.

Nyní si dopřává trochu zaslouženého odpočinku, ale v hlavě již má příští sezonu. „Máme doma v Račicích evropský šampionát, kde bych se chtěl ukázat v tom nejlepším světle. No, a potom na Světovém šampionátu v Miláně chci být rovněž úspěšný. Rád bych jezdil i mix s Anežkou, ale nevím, zda to půjde dobře časově skloubit. Prioritou je určitě kilometr,“ dodal Josef Dostál.

Text: Jaroslav Čícha, foto: CPA

KRÁL HALOVÉ ČTVRTKY PAVEL MASLÁK UKONČIL ZÁVODNÍ KARIÉRU... V DUKLE ZŮSTANE NA ODDĚLENÍ ZAHRANIČNÍCH STYKŮ

Třiatřicetiletý atlet Pavel Maslák hájící barvy Dukly Praha ukončil svoji úspěšnou závodní kariéru. Od 1. ledna nastupuje jako zaměstnanec do Skupiny zahraničních sportovních styků.

Maslák je trojnásobným halovým mistrem světa v běhu na 400 metrů (2014, 2016 a 2018), tři zlata vybojoval i na halových evropských šampionátech (2013, 2015 a 2017) a nejcennější medaili v této disciplíně získal

i na otevřeném evropském šampionátu. Navíc získal jedno stříbro a tři bronzky ze štafetami. Ovšem další medaili již do své sbírky nepřidá. „Chtěl jsem běžet ještě v roce 2025 a rozloučit se po mistrovství světa v Tokiu. Řešili jsme na Dukle, co dál, jestli by tam pro mě potom nebylo místo. A našlo se už od ledna, tak jsem kývl, že skončím dřív, což nakonec bylo dobře, protože jsem měl problémy s nohou a stejně bych asi teď do podzimní přípravy nemohl nastoupit. Takže se to pěkně potkalo. Jsem velmi rád, že budu moci i nadále být členem této organizace,“ zdůraznil.

Bývalý král čtvrtky pod střechou v roce 2012 překonal v hale i venku národní čtvrtkařské rekordy Karla Koláře, které platily přes 30 let. Rekord pod širým nebem postupně vylepšil až na čas 44,79. V hale má jeho český rekord hodnotu 45,24.

Posledním závodem pro havířovského rodáka tak byl rozběh na mistrovství Evropy v Římě letos v červnu. Poté již jej na start nepustila bolavá noha. „Sezonu jsem normálně dokončil, ale noha mě bolela už od haly. Asi roky opotřeбенí. Nedostal jsem se z toho, protože jsem chtěl pomoci štafetu, tak nebyl čas na doléčení. Běhal jsem pod prášky, přesto s bolestí. Proto jsem se po Evropě rozhodl dopřát noze volno. Mám zánět burzy na patě u úponu achilovky, takový ten polštářek natékal

a způsoboval bolest,“ vysvětluje Maslák své zdravotní problémy.

Rozlučka v plánu na Zlaté tretře

Od Nového roku tedy bude pracovat na Dukle ve Skupině zahraničních sportovních styků a žádný rozlučkový start neplánuje. „Dokud mě nebolela noha, přemýšlel jsem, že bych se rozloučil v hale, symbolicky v Ostravě. Ale teď to nechám vyšumět a možná se domluví s manažerem Juckem, že bych divákům zamával třeba na Zlaté tretře,“ prozradil.

Nyní již netrénuje a začíná život po závodní kariéře. „Už do něj přecházím, zvykám si. Byl jsem třeba na tréninku dětí na základní škole a myslel si, že noha už byla v pohodě. Ale jak jsem dlouho nic nedělal, tak mě nyní zase pobolívá. Takže skončit bylo asi to nejlepší řešení,“ řekl Maslák a pokračoval. „Zatím to ale nijak extra nevnímám, nejsem ještě v plném pracovním vyčerpání, takže v pohodě. Užívám si více volného času, mám prostor na děti. Docházím také dopoledne na Duklu, abych se zaučil a potom mohl od začátku příštího roku nastoupit naplno. Zaučuju mě Marcela Sadilová, bývalá slalomářka na divoké vodě,“ prozradil.

A jak hodnotí svoji kariéru? „Jsem spokojen nadmíru. Ke konci jsem již spíše zapomínal, co jsem dokázal, nevnímám jsem to. Ale jak se to s mým koncem oživilo, tak mě velmi mile překvapilo, kolik lidí reagovalo. Až mě to došlo. Myslím, že ještě nějaké možnosti dosáhnout toho více byly, ale takto to mělo být a bylo. Asi nejvíce mě mrzí, že jsem na olympijských hrách nepostoupil do finále. V Londýně k tomu bylo hodně blízko. Stačilo prohodit časy z rozběhu a semifinále. Kdybych v semifinále běžel tak rychle jako v rozběhu, mezi nejlepší osmičkou bych byl. A také zranění v roce 2014, které mě zabrzdlilo. Poranil jsem si zadní stehenní sval a potom asi uspíšil rekonvalescenci. Začal jsem do toho šlapat více a zranil se podruhé, to byla moje nezkušenost, dravost. Ten rok mi to běhalo nejlépe, tam jsem se možná o něco ochudil,“ konstatoval při bilancování.

SPORTOVCI Z ASC DUKLA ABSOLVOVALI SPECIFICKÝ VÝCVIK

Počátkem října 2024 proběhl ve VŠZ Valdek a VVP Jince intenzivní vojenský výcvik příslušníků ASC Dukla zaměřený na záchranu odloučených osob. Devětadvacet vrcholových sportovců absolvovalo specifický výcvik S.E.R.E. úrovně B pod vedením zkušených instruktorů AČR a za zabezpečení příslušníků 13. dělostřeleckého pluku.

Jak teoretická příprava, tak i praktické cvičení byly specifikovány pro potřeby reprezentantů ASC Dukla, kteří slouží v uniformě jako činní vojáci z povolání. Cílem cvičení bylo připravit se na záchranu odloučených osob (Personnel Recovery Incident), což bezesporu takto exponovaným osobám v zahraničí může hrozit. Stačí připomenout tragický teroristický útok na olympijskou výpravu Izraele na OH v roce 1972.

Jedním z účastníků byl třiatřicetiletý atlet Pavel Maslák, dlouholetá hvězda armádního klubu Dukla, jenž nedávno oznámil konec závodní kariéry. „Na podobných výcvicích jsem

byl několikrát, většinou ve Vyškově. A vždy to bylo velice zajímavé a poučné. Rád tyto výcviky absolvuji, je to něco jiného a dá se říci, že i zpestření,“ poznamenal.

Na závěr akce měli sportovci ASC Dukla besedu v kasárnách v Jincích s vojáky a místními obyvateli.

Text: Jaroslav Cícha, foto: CPA a MO

SLASTI I STRASTI PŘEKÁŽKÁŘKY JÍCHOVÉ POVEDENÉ MISTROVSTVÍ EVROPY, OLYMPIÁDA V BOLESTECH, PREMIÉRA NA DIAMANTOVÉ LIZE

Ač ji sužovaly drobné zdravotní problémy, dokázala si Nikoleta Jáchová plnit svá atletická předsevzetí. Na červnovém mistrovství Evropy v Římě skončila na čtyřstovce překážek čtvrtá, už v semifinále navíc pokořila ostrý limit pro start na olympijských hrách v Paříži. „Šlo o nejhezčí zážitek, jaký jsem dosud na dráze prožila. Navíc byl umocněn i krásným výsledkem,“ poznamenala souhlasně při hodnocení sezony plné slasti i strasti čtyřadvacetiletá závodnice armádního centra Dukla.

Osobní rekord stlačila na hodnotu 54,59, což jí dávalo slušné naděje i pro vystoupení pod pěti kruhy. „Měla jsem tehdy ohromnou radost. Nemusela jsem čekat na uzávěrku světového žebříčku a mohla se v klidu připravovat.

Do Paříže jsem se těšila jako malá holka,“ netajila nadšení.

Premiérovou účast na olympiádě jí bohužel pokazilo zranění. Kvůli pichlavé bolesti musela rozběh i opravu absolvovat s tejpem na levém koleně. „Nejsem typ sportovce výletníka. Když někam jedu, chci podat co nejlepší výkon. Jsem v tomhle na sebe docela přísná. Proto jsem byla velmi smutná, když se tohle krátce před odjezdem do Paříže přihodilo. Nevěděla jsem, jestli tu čtvrtku vůbec dám. Ale alespoň jsem se naučila běhat pod tlakem, na který jsem nebyla zvyklá,“ hledala částečná pozitivita.

Vyšetření prokázalo otok na chrupavce. Lékaři doporučili klidový režim, přesto se Jáchová na dráze ještě objevila. Po třech týdnech premiérově zaklekla do bloků na Diamantové lize. V Chorzówě doběhla sedmá v kvalitním čase 54,92. „Koleno mě už tolik nebolelo, chtělo se mi strašně závodit. Navíc, když přišla taková příležitost. Dostala jsem se tam na poslední chvíli. Běžela jsem z euforie, celé to bylo magické. Diamantovka má obrovskou prestiž. Je to další splněný sen.“

Po návratu se bolesti při tréninku vrátily. Sezónu proto ukončila, přestože plánovala ještě start na extralize družstev. „Mrzelo mě, že

jsem Dukle nemohla pomoci, už to ale nemělo cenu pokoušet. Odletěla jsem na dovolenou. Teď se cítím dobře, byl to správný krok,“ je přesvědčena.

Není kam spěchat

V říjnu už začala s lehčí přípravou. „Není kam spěchat. Mistrovství světa v Tokiu je až v září. S trenérem máme čas vše důkladně promyslet. Rovněž se rozhodneme, zda halovou sezónu pojmout tréninkově, nebo se víc zaměřit na mistrovství Evropy, kde bych mohla být na hladké čtyřstovce konkurenceschopná.“ Stejně jako letos bude muset i příští rok usilovat o splnění ostrého limitu pro světový šampionát (54,65). „Už jsem ho zaběhla. Jenže ne ve správném období. Počítají se časy od 1. srpna. Ale věřím, že to dám,“ říká sebevědomě. „Nestresuju se z toho. Kromě kolena jsem letos v květnu laborovala i se svalem. Rozjezd byl zákonitě pomalejší, přišel tréninkový výpadek. I proto věřím, že mohu být mnohem rychlejší. Potřebuji však zůstat zdravá. Bude řada příležitostí. Jak na mezinárodních mítincích, tak třeba na mistrovství Evropy družstev, na které se moc těším,“ doplnila ke svým plánům.

Text: Pavel Král, foto: CPA

VESLOVÁNÍ NA DUKLE SE ZMĚNAMI. TRENÉRSKÉ ROŠÁDY I SÁZKA NA ZDRAVOU SOUTĚŽIVOST

Trenérské rošády, poupravený model přípravy. Veslování na Dukle prahne po oživení slavných časů nedávné minulosti. I proto došlo po olympijských hrách v Paříži, kde armádní klub reprezentoval pouze lehký dvojskif Miroslav Vraštil – Jiří Šimánek, k personálním změnám i částečnému přenastavení automatismů v činnosti.

Vše má směřovat k růstu výkonnosti a postupné srovnatelnosti se světovou špičkou. Po dohodě mezi resorty přišel z Olympu Josef Lukš, opačným směrem zaměřila Iva Uhlová. „Pepa je velmi zkušený. Už třikrát dokázal dívčí posádky dokvalifikovat na olympijské hry. Hodně si od něho slibujeme,“ netajil Ondřej Synek (na snímku), vedoucí starší trenér v ASC Dukla. V oddíle naopak skončil úspěšný kouč lehkého dvojskifu Michal Vabroušek. Jeho místo

zaujme další bývalý reprezentant Jiří Kopáč. „Společně s Honzou Navrátilem se bude věnovat hlavně mladým. Plynulejší přechod juniorů do kategorie dospělých je jedním ze stěžejních bodů naší činnosti. Michal s nastavením nového tréninkového plánu nesouhlasil, rozhodl se odejít,“ objasnil Synek.

Dlouhodobějším cílem je kvalifikace alespoň jedné z posádek na olympijské hry v Los Angeles 2028. „Čeká nás hodně práce. Zdatné nástupce Míry s Jirkou zatím hledáme. Mohla by se jim přiblížit párová čtyřka, která si na mistrovství světa do 23 let v Kanadě vyjela stříbro. Potenciál tam určitě je. Ale mají ho i další mladíci. Jsou šikovní. Veslařský um rozvíjíte dlouho, vrchol zpravidla přichází kolem osmadvaceti let. Času mají dost, ale musí makat,“ podotýká držitel tří olympijských medailí.

I proto je nyní obsazení jednotlivých disciplín ve hvězdách. Rozlousknutí přinesou až jarní kontrolní závody. Přípravné období je z tohoto pohledu zásadní. Pomoci ke zlepšování má i přenastavení metod v tréninku. „Vsadili jsme na skupinové pojetí. Kluci po sobě jdou, upřednostňujeme zdravou soutěživost. Určitě je posune výš. Plán je aplikován na všechny, trenéři jsou jakýmiž režiséry, upravují ho dle aktuálních potřeb či stavu závodníků. Ohlasy jsou velmi pozitivní. Všichni se na tréninky těší, což je zásadní,“ poznamenal se spokojeností Synek.

Text: Pavel Král, foto: CPA

VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.p.

ATLETIČTÍ REPREZENTANTI PŘESTOUPILI DO ASC!

Atletický oddíl ASC Dukla se v říjnu rozrostl o vsutku velká jména. Do armádního klubu přestoupili hned čtyři reprezentanti! Dálkaři Radek Juška a Petr Meindlschmid, desetibojař Tomas Järvinen a běžkyně Tereza Petržilková. Trenérský štáb pak rozšířili Josef Karas a Ladislav Prášil.

Karas vede coby kouč právě Jušku s Järvinem, proto se přestup českého dálkařského rekordmana z Olympu jevil jako logický krok. Mladík Järvinen, který nedávno na MS v Limě atakoval juniorský světový rekord, pouze vyměnil mateřskou adresu TJ za ASC.

V případě Terezy Petržilkové šlo rovněž o racionální rozhodnutí. Coby trenér ji nově povede Michal Novák, zákonitě tedy přešla z Victorie do Dukly. O talentovaného Petra Meindlschmida se klub z Julisky zajímal dlouhodobě. „Uvítaly to obě strany. Zabezpečíme mu špičkovou péči resortního centra. Ve spolupráci s Českým atletickým svazem jsme se dohodli, že bude zařazen u nás,“ poznamenal Štěpán Janáček, atletický šéftrenér na Dukle.

Text: Pavel Král

STRUČNÉ VIZITKY NOVÝCH TVÁŘÍ

Radek Juška (nar. 8. března 1993)

Je českým rekordmanem ve skoku do dálky, když na Univerziádě v Tchaj-peji (2017) dolétl na značku 831 centimetrů. Největším úspěchem bylo pak stříbro z halového mistrovství Evropy v Praze v roce 2015. Dvakrát se zúčastnil olympijských her (2016, 2024).

Petr Meindlschmid (nar. 15. ledna 2006)

Dlouho se rozhodoval mezi fotbalovou a atletickou kariérou. Zvítězila druhá varianta. V letošním roce zaznamenal obrovský průlom. Na memoriálu Josefa Odložila zvítězil v osmnácti letech v českém juniorském rekordu (792 cm). Ten pak ještě vylepšil na mistrovství Evropy v Římě (803), čímž si vysloužil dodatečnou nominaci na olympijské hry v Paříži.

Tomas Järvinen (nar. 21. října 2005)

Na nedávném juniorském MS vybojoval zlatou medaili v desetiboji. Syn několikanásobné mistryně ČR v sedmiboji Kateřiny Nekolné a finského otce Mika Järvinena dosáhl skvělého výkonu 8425, a postaral se tak o národní maximum v juniorské kategorii. Ke světovému maximu Němce Niklase Kaula mu scházele pouhých 10 bodů...

Tereza Petržilková (nar. 10. září 1993)

Specialistka na hladkou čtyřstovku zatím své největší úspěchy posbírala ve smíšené štafetě na 4x400 metrů. Z Evropských her (2023) vlastní zlato, z MS v Budapešti (2023) pak bronz. V individuálním závodě se blýskla 6. místem na halovém ME v Istanbulu. V létě si v Paříži připsala svou premiérovou účast na olympijských hrách.

CYKLISTÉ NA MS DRÁHAŘŮ BEZ MEDAILE, ČTYŘI UMÍSTĚNÍ V TOP TEN

Již kvalifikovat se na světový šampionát dráhařů je velice náročný a dlouhodobý úkol. Do dánského Ballerupu se přesto probouvalo dvanáct cyklistů z Dukly Praha a Dukly Brno. A uspět v nabitě světové konkurenci je ještě složitější, a tak každé umístění v Top Ten je skvělé.

Nejlepší český výsledek na šampionátu vybojoval Adam Křenek ve vylučovacím závodě. Držel se hodně statečně a nakonec obsadil velmi dobré 7. místo. „Mám z toho obrovskou radost. Po přiletu jsem bojoval lehce s nemocí, byl jsem nachlazený a měl zvýšenou teplotu. Před bodovačkou jsem se necítil vůbec dobře, ale musím vzdát velké díky paní doktorce (Radka Bartovičová – pozn. red.), která nás tady všechny, kteří jsme byli nachlazení, zachránila. Na dráze jsem nechal maximum, výsledek je nad očekávání!“ lebedil si Křenek. Petra Ševčíková obsadila velmi pěknou 10. příčku v omniu a zajela si tím svůj nejlepší výsledek na MS v kariéře v této olympijské disciplíně. Čtyřiadvacetiletá závodnice vstoupila do omnia skvěle, když v úvodním scratchi obsadila třetí místo z 24 startujících. V tempo race byla česká reprezentantka 14. a po dvou disciplínách jí patřilo průběžné osmé místo.

Stejně na tom byla po třetí vylučovačce, kde skončila devátá. V závěrečném bodovacím závodě už Ševčíkové trochu chyběly síly, na body nedosáhla, ale i tak z toho bylo výborné 10. místo. „Hodnotím to kladně. Samozřejmě tam bylo pár chyb, chybělo mi trochu sil v bodovačce. Zhodnotili jsme to s Milanem Kadlecem tak, že delší omnia, co trvají třeba sedm hodin, mi jdou o trochu hůř než ta, která člověk smázne ve třech hodinách. Jsem ráda, že jsem bojovala o desítku,“ poznamenala Ševčíková.

Gabriela Bártová skončila ve vylučovacím závodě rovněž desátá. „Konec první desítky byl takový můj reálný cíl. Ale určitě se dalo být ještě třeba o dvě místa líp. Pozičně to chtělo pořešit lépe, zůstala jsem zavřená, uvedla Bártová. „Jinak to bylo celkem dobré, snažila jsem se držet pozici vpředu a hlídat si ostatní. Tyhle závody jsou hodně o zkušenostech a každý další start s těmi nejlepšími dodá člověku sebevědomí. Vloni jsem jela na mistrovství světa v elitě poprvé, ale teď už trochu vím, do čeho jdu. Letos jsem absolvovala i dva Světové poháry, už závodím víc s klidnou hlavou,“ dodala jedenadvacetiletá závodnice.

Hned v úvodní den mistrovství obsadilo trio Dukly Brno ve složení Matěj Bohuslávka, Dominik Topinka a Martin Čechman také 10. místo. Čeští sprinterů zajeli v kvalifikaci čas 44,154, od osmičky, znamenající postup do druhého kola, je dělilo pouhých 59 tisícín vteřiny. „Ztrátu jsme nabrali na startu, ale když to srovnám s ostatními, jedničky se tady jezdily pomalu, celkově týmové sprinty tady byly pomalejší než normálně. Chtěli jsme být do osmi, chybělo nám k tomu hodně málo, o to víc to mrzí,“ řekl trenér sprinterů Petr Klimeš.

Smůla potkala nejzkušenější závodnici Jarmilu Macháčovou v bodovacím závodě, když po pádu skončila v nemocnici. „Neviděl jsem to, ale někdo ji ze zadu nabral a to bohužel člověk neovlivní, je to smůla. Má zlomenou klíční kost, asi nějaká žebra, takže dost velká nepříjemnost, někdy je to na tom kole bohužel i takhle,“ řekl trenér Milan Kadlec.

Text: Jaroslav Cícha, foto: Martin Straka